

De més drets sense deure.
De més deures sense dret.
Els drets individuals són
imprescriptibles. Legisla-
cions i inobservables. •
Legislar la Llibertat hauria
prestat de garantia, és co-
metre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba
allí on comença la lliber-
tat ajena. És lícit, doncs,
al individu fer tot lo que
no perjudiqui a un altre. •
Lacertat, qu'ensalteix al qui
la fa humiliant al qui la reb,
se d'esser substituïda per la
solidaritat, qu'agermana y
nivella als que practican. •
Mentres el món no es com-
pongui de tres lliures, iguals
e intel·ligents, no pod haverhi
pau entre la rassa humana.

LA TRAMONTANA
defensa six principis lliber-
tals més avançats, sense
atencions de cap mena. •
La TRAMONTANA és altament
moralista, tenint per base fo-
namentatj de la moralitat el
respecte a totes las ideas y la
germanió de tots els pobles. •
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més
avançat contra el més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d'una gran reforma social
que transformi el modu de
ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està
afiliada a cap partit, servint
six interessos generals de la
llibertat sense compromissos
ni preocupacions de lectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble
és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català
més avançat en ideas polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 peseta trimestre.—Estranger, 2
Las suscripciones se pagan por anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Preu pagos s'admeten llibrarians del Giro Mútuo, lletres de fidei comu
y sellos de 15 centims. No s'admeten llibrarians especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 centims.—30 exemplars, 1 pesa
Surt a llum puntualment cada diumenge

ACTUALITATS

El naufragi del Regente
y altro fet qu'el món contrista...

ha causat també el naufragi
de la barca fusionista.

cions de periodistes, sens excepció de circumstancies, perquè ens dolien el atac a la llibertat y als drets individuals, sigui qui vulgui qu'els sofren, com a mal rebot en la nostra propia persona.

El *Diurni* sembla que també ha sigut objecte de procediments militars; però fins a l'hora en qu'escrivim aquestes ratlles les autoritats no han trobat encare el seu director.

Molt ens plauria quequet no arribés a entrar a la presó, tot i com celebrariem qu'el senyor Carbonell, director de *La Publicidad*, en sortís prompte y bé.

Qu' a nosaltres mag, y menos en aquests casos, ens té de consolar el mal de molts.

Cinc a Madrid y dos a Barcelona sembla que son per ar els directors de diaris contra els quals s'ha dirigit procediment militar.

No faig comentari a tals notícies per no anar a la repetida dintre la presó.

Y evitar qu'es dongui la carregada desde fora.

Per excés d'original havem de guardar para la setmana entrant la carta d'en Pau Veritats dirigida als fidels a l'Ideal.

El dissapte, antepassat va celebrarse l'inauguració, a Sant Martí de Provençals, d'una escola laica, instalada al carrer de Sant Joan de Malta.

La concurrència va esser molt numerosa, abundanthi las donas.

També a Sant Martí s'ha celebrat l'inscripció al registre civil, presidint de tota cerimonia religiosa, d'un nen, fill de Ramon Ferrer y Eulària Rosera, posantli els noms de Mag, Progrés y Corsari.

An aquesta cerimonia, ademés de numerosa concurrència y abundancia de donas, va assistir una orquestra tocant himnes de llibertat.

Al carrer de Salsó, del Poble Sec, també va haverhi el diumenge dretes cerimonia civil per l'inscripció al registre, corresponent, presidit de tota burresia religiosa, d'un nen, al qui van posar els noms de Sol, Oliber y Llibertat, assistint un centenar de personas a l'acte.

NISPAS

Amb aquest temps tant variable no faig més qu'atornodar, puix no em pug servir de sobre un remollet contigut.

L'embarcada del Marroc bastant cara ens ha costat ben perdut el millor barco que s'ha dit ena tripulancia.

Abont vint y tres certs fulanos de Madrid han assistit las redaccions dels diaris que s'han permes censura.

Las senyoras burresas estan cridant l'atenció, puix despatan molts un turo que no casen un llatí.

Els ministres liberals han baixat del candeleró y vindrán els camonists, si s'agan dos minims perros.

SERRAT GUERRA

Els campaners de la Catedral y el de Santa Maria d'aquesta ciutat, diuen qu'amenaassen rains.

Assó si que m'interessa. Mentres no perillin cause més qu'els cimboris de las iglesias, jo y la meua familia estem ben segurs, per la senzilla raho de que no entrem may dintre.

Peró si cau algun tros de campanar ja es altra cosa, perquè el perill existeix anant pel carrer.

Será cosa de tenir d'evitar fins el passar per prop de cap iglesia per no pendre mal?

O bé, qui sab: ¡podrer si que m'han portat a la torre perquè no passi el perill de ser pasta de miracle!

Perqué si passant jo per devant d'una iglesia em cavigués un tros de campanar demunt y feu de mi una coca... ¡no et dig jo de quin modo miraclejaran els meus contraris en creencias!

Vamos, qu'encare hi tindré de donar las gracias al *hermos fulano* que m'ha fet la gracia de tenirme aquí...

La célebre cantanta Elena Sanz, aquella *real moza* que cantant *La Favorita* a Madrid va passar de la comedia a la realitat en la representació del seu paper, y que tant a *sotto voce* d'ella y d'un parell de fills que tenia s'ha parlat, está a punt de casarse amb un aristócrata francès, fill d'un general de la nació vehina.

De modo que d'aquí a poc temps es casi segur que hi haurá una nova collita de sants nous per ategir al calendari gregoriá.

Será an *reformas* com aquestas com creuen els socialistas católicos qu'és té de resoldre la qüestió social?

A Austria corresponent aquesta setmana la catastrofe minera.

La mina *Albrecht*, en Hoheneich, ha fet explosió en el moment que hi havia dins (80 miners).

Vetaquí la noticia d'un fet que per lo frequent no causa ja sensació.

En la producció del carbó es cosa corrent juntar al cost dels treballs la sang dels treballadors.

Per lo tant, fóra del telegrama en que la premsa burgesa dona compte del fet, ningú s'esgarria, ni es posa de manifest l'hostia en cap capella real, ni hi há tampoch cap periodista burges y quinyones que fassi la prometença d'anar a peu y descals a visitar cap idol a la moda.

Y no obstant, no hi há dolor més grand, ni iniquitat de més gros calibre, que considerar uns accionistas que s'enriqueixen a costas de vidas humanes, una industria que lubrica las sevas engravacions am sang, un Estat qu'axi garanteix el dret dels ciutadans y un poble internacional qu'ho tolera tan mansament.

Els lliurepensadors d'Espulgas de Llobregat tenen d'héureselas sovint am un capellá que per la seva intolerancia algun dia pod ocasionar un conflicte.

Fa dis ó tres mesos que per haverse trobat amb un subjecte que no tenia per convenient treurelas la gorra devant del combregar, va escandalitzarlo de mala manera y després va ferlo compareixre devant del jutge.

convé qu'acompanyi a una cerimonia musical. No podria el tal enstatant deixar tranquil a tithom fent cadascú lo que be li apartegüés segons las propias creencias?

En Nocedal, quefe dels integrants católicos, ha sortit diputat per Aspetia.

Y els carlins, sos antics companys de glorias carcondas, qu'actualment no el poden sufrir ni en pintura, han fet molts esforços ridiculs pera impedir qu'el Congrés aprobes aquesta acta, pronunciant inútils discursos kilométrics d'obstrucció.

Els carlins y els integrants se de tal modo se mesgan, que fillo am fillo no se messegen si son absolutistas.

Al comensar els primers mails de cor per la sort del *Reina Regent*, en varios altars d'Espanya, desde la capella del palau real fins a las catedrals de Sevilla y Gádiz, va exposarse el Santissim Sacramento implicant la misericordia divina en favor d'aquell tros de patria espanyola.

Y el barco no s'ha pogut salvar.

El *Reina Regent* portava moros, infidels a bordo, quan va atravessar l'estret lellisment.

Deixa als sectaris de la falsa religió de Mahoma més que creyents en Cristo, católicos, apostólicos y romans, llavors el barco va anar a fons.

Y suprimeixo aquí comentaris, perquè els naturals podriam costarme cinc ó sis anys de presiri en aquestos *hermosos* temps de llibertat d'impremta y tribunals que prempian.

Un periódic professional de la vehina república, *La Esgrima Francesa*, dona l'estupenda noticia de que a Fransa hi há dos bisbes y un arquebisbe, els primers de Lens y de Mende, y el segon de Chalons, que tiran el fleret y el sabre tan bé com el primer espatutxi cinegut en aquella terra.

Peró, senyor, ¿per quina classe de feynas de bisbe será qu'es necessari saber d'esgrima?

Perqué lo qu'es jo, piadosament pensant, pera donar benediccions no se veure l'objecte.

Ya no és tan sols aquí a Espanya qu'escassejan els aprenents de capellá, sino que també per Fransa es queixan de que no es poden provehir molts parroquias per culpa de que els seminaris no donan prou contingut d'estudiants per capella pera cubrir totes las necessitats.

Y allí escasseja molt més encare la classe d'ensá qu'els seminaristas no estan exempts del servey militar.

El dia qu' a Espanya tinguin també d'anar a ser soldats els seminaristas, s'en veurán un verdader embull pera fer collita de mossens.

ANAGRAMA
La fit, Silla d'en Marsal, qu'habita al carrer de Sol, demés en casa amb en Cabot, qu'és un jove molt formal.

TARGETA
RAMIRO C. ROMEA Y GEL
ELERS

Formar amb aquestas lletres els tituls de dugs tragédias catalanes amb els noms dels seus respectius autors.

GEROGLIFIC
J I I T I
P 1893
A
M. T. MATO LA S.

ERUCIONS
A LAS CARBONAS DEL NÚMERO DABER
Xarada: Ca la mara.
Impremta Ronda de l'Universitat, 4. — Barcelona